

ABSTRAKT

Tato práce je příspěvkem ke studiu československého exilu ve Francii se zvláštním zaměřením na roky 1968-1989, obvykle známé jako „Normalizace,“. Cílem je odpovědět na určité otázky, k nimž lze přistupovat pouze prostřednictvím orální historie. Na základě rozhovorů se šesti různými narátory se tedy pokusíme pochopit důvody a podmínky jejich odchodu, než se zaměříme na vytvoření jejich nového života bez referenčních bodů v Paříži, daleko od domova, ale také v kontaktu s ostatními migranty. Ptáme se, jak exil utvářel naše narátory a věnujeme přitom obzvláštní pozornost otázkám identity a paměti.

Klíčová slova: Exile, Československo, Francie, Komunismus, Normalizace, Orální historie.